

SVĚTLO

TÝDENÍK MATICE CYRILOMETODĚJSKÉ

22. ČÍSLO / XXVII. ROČNÍK

14 Kč • 0,76 €

2. ČERVNA 2019

Z obsahu:

O Otčenáši - Zbav nás od Zlého

Katecheze papeže Františka při generální audienci 15. května 2019, náměstí Sv. Petra v Římě
- strana 2 -

Svatý Felix z Nicosie

Libor Rösner
- strana 4 -

„...stavějte na své přesvaté víře, modlete se v Duchu Svatém...“ (Jud 1,20)

Jacques Magnan
- strana 6 -

Bez ustání se modlete

- strana 8 -

Moc ticha

- strana 9 -

Média používejte uvědoměle

Christof Gaspari
- strana 10 -

Lékař, gentleman a obránce nenarozeného života

O zakladateli Hnutí Pro život ČR
MUDr. Zdeňku Hejlovi
- strana 12 -

Vizionář:

Tajemství zjevení v Tre Fontane (57)
- strana 13 -

Dřevěná kaplička na Prostřední Bečvě, foto Jiří Koleček

Moc ticha

Všechno skutečně velké se děje v tichu. To nám ukazuje také největší a nejdůležitější událost v dějinách stvoření: vtělení Božího Syna. Archanděl Gabriel je Bohem poslán do Nazareta, bezvýznamného městečka se špatnou pověstí, k Panně, aby se jí zeptal, zda souhlasí s tím, že se stane matkou Mesiáše, který z hříchů vykoupí národy a uzdraví celé stvoření. Neznal žádný potlesk ani dramatická filmová hudba, nebyl tam ani žádný televizní štáb, ba ani přítomnost nějaké náboženské autority neumocnila nejdůležitější událost všech dob. Podobně ve skrytosti, v tichu prosté stáje přišel na svět božský Vykupitel. A potom Ježíš strávil 30 let svého vykupitelského života – rovněž bez senzací – ve Svaté rodině. On sám řekl blahoslavenému Charlesi de Foucauldovi o tomto období svého života:

„Mysli na jedno: Moje matka a svatý Josef žili oba život dokonalosti. Jakmile někdo začne milovat Boha, pocítí, že se chce stáhnout do ticha, protože chce být u toho, koho miluje, a ví, že ho najde pouze v tichu. V jaké usebranosti a tichu museli pak žít moji svatí rodiče!

Když jsem přišel na svět, vstoupil jsem do této nadpřirozené domácnosti, kde dny plynuly v ustavičném rozjímání: Pracovali jsme, ale myšlenkami jsme byli u Boha; v modlitbě a při práci provázené modlitbou. Tyto dvě duše si zařídily svůj život zcela v odloučení, v ústraní malého Nazareta. Jejich rozhovory patřily jen nebesům. Byly si navzájem bratrem a sestrou. Do tohoto života jsem vstoupil, a tak se stal také mým životem.

Tři dělníci, kteří vykonávali zcela jednoduché práce, ale s tou největší láskou – to vykoupilo svět. Moji přítomnost posílila pouta, jež spojovala Marii a Josefa. Tak jak jsem jim vdechl tuto lásku k usebranosti, tak ji vdechnu všem duším, když se ke mně přiblíží.“

Mnozí svatí, především ti, které ani neznáme, napodobovali tento život: v poušti anebo v odlehlých kláštřích, mniši, o nichž nikdo nevěděl. Ženy v kontemplativních řeholích, jako například svatá Terezie od Dítěte Ježíše. Kdyby v poslušnosti nepsala, zůstal by její život naprosto neznámý, avšak o nic méně plodný.

V tichu je ukryta velká moc. Pomysleme jen na zázrak malého děťátka, jak roste v lůně své matky. Rostliny, stromy a květy rostou a rozvíjejí se přímo neslyšně, miliardy jich kvetou a voní v úplném tichu. Největší zázrak ze všech, proměna chleba a vína v Tělo a Krev Krista, se uskutečňuje bez jediné hlásky, stejně jako i vkládání rukou biskupa – ten nejdůležitější okamžik při kněžském svěcení.

A když v pokorné lásce předstoupíme před Nejsvětější svátost, může nám Bůh zjevit svoji vůli, své odpuštění, svoji lásku a své plány – podle toho, nakolik jsme vnímaví na podněty jeho Ducha.

Matka Tereza z Kalkaty proto doporučuje: *„Naslouchejte Bohu v mlčení. Pokud je vaše srdce plné jiných věcí, nemůžete slyšet Boží hlas. Pokud jste však naslouchali Božímu hlasu v tichosti svého srdce, pak je vaše srdce naplněné Bohem, tak jako Maria byla plná milostí.“*

***Při všech aktivitách,
které si od nás každý den
vyžaduje, je skutečně těžké
najít si chvíle ticha.***

***A přece někdy stačí už jen jít
na procházku do přírody
anebo vypnout televizor,
abychom mohli myslet na Boha,
který nás neustále miluje
nekonečnou láskou.***

Takto v nás může růst svatost jako embryo v lůně matky. Ticho je pro nadpřirozený život duše nenahraditelné, protože v tichu přebývá a působí Bůh. Ticho je základním předpokladem pro jeho působení v nás a pro šíření jeho království.

Trpět v tichosti

Pro nás lidi je největší výzvou trpět v tichosti. Kolik milostí z toho ale může proudit, nám ukazuje život Svaté rodiny. Mysleme na svatého Josefa, když viděl, že

Maria je v pozeňnaném stavu. Jen díky tomu, že nehledal řešení „na vlastní pěst“, ale tuto ponižující bolest nesl v modlitbě a tichu, mohl mu Bůh ve snu skrze anděla vysvětlit, jak k této výjimečné situaci došlo, jakož i to, že nemá váhat vzít si k sobě Marii jako svoji manželku.

Samozřejmě, problémy je třeba si vysvětlit, především v manželství. Avšak vždy záleží na tom, abychom vybrali správný okamžik, správná slova a přiměřený tón. Zvláště v bolestivých situacích – v naději, že to přinese úlevu – se chce člověk vypovídat a o svých problémech hned mluvit. Nemusi to však být vždy ta správná cesta. Nejprve by se měl člověk v modlitbě před Bohem ztišit, aby se uklidnily emoce a odstranila se nepodstatná, nepromyšlená tvrzení anebo přehnaná a ostré poznámky. Když potom v nitru cítíme pokoj a jistotu, můžeme začít rozhovor klidně a věcně a především bez obviňování.

Svatá Faustyna píše: *„Ve chvílích, kdy velice trpím, se snažím mlčet, protože nemám důvěru k jazyku, který má v takových chvílích sklon mluvit o sobě, vždyť mi přece má sloužit ke chvále Boha za tolik dobrodiní a darů, které mi dopřál. Když přijímám Ježíše ve svatém přijímání, vroucně ho prosím, aby ráčil vyléčit můj jazyk, abych jím neurážela Boha ani bližní.“ (Deníček, 92)*

Jak zatěžko nám připadá mlčet, modlit se a žehnat, když se cítíme ukřivdění! Svatá Terezie od Dítěte Ježíše nám jako učitelka církve doporučuje: *„Pokud nás druzí nepochopí a nepřívětivě nás posuzují, co nám pomůže bránit se, vysvětlovat své pohnutky? Nechejme to tak; buďme potichu. Je blahodárné nic neříkat! Ó, šťastné mlčení, které dává duši tolik pokoje!“*

Právě ztišení se a mlčení by často přinesla skutečná řešení – a to božským, láskyplným způsobem. O tom svědčí i jeden příběh o vodě. Ve Španělsku je tento příběh znám pod názvem „Vincencova voda“. Jedna žena si svatému Vincencovi

Ferrerskému s trpkostí stěžovala na svého manžela, že je mrzutý a výbušný, jednoduše k nevydržení. Kněz ji poslal k vrátnému s tím, že ho má poprosit o vodu z klášterní studně. „*Když tvůj muž přijde domů, dej si hlt této vody a opatrně ji podrž v ústech. Pak zažiješ zázrak.*“ Žena udělala, jak jí doporučil svatý Vincenc. Když večer přišel její rozladěný a netrpělivý muž domů, vzala si z tajemné vody a pevně stiskla rty, aby udržela tekutinu v ústech. A manžel se skutečně rychle uklidnil. Zopakovala to několik dní po sobě, pokaždé se stejným úžasným úspěchem. Její manžel se úplně změnil, začal dokonce chválit její mírnost a trpělivost. Rozzářená žena se vrátila k svatému Vincencovi a vyprávěla mu o účinku této zázračné vody. On jí s úsměvem odpověděl: „*Dcero moje, nikoliv voda způsobila tento zázrak, bylo to tvoje mlčení. Předtím jsi svým protirečením svého muže vždy dráždila. Tvoje mlčení ho uklidnilo.*“

Papež Benedikt XVI. je rovněž přesvědčen: „*V tichu si nasloucháme a poznáváme se, v tichu se rodí a prohlubuje myšlení, jasněji chápeme to, co chceme říci anebo co očekáváme od druhého, snadněji se rozhodujeme, jak se máme vyjádřit.*“

„*Kdyby bylo důsledně dodrženo mlčení,*“ píše svatá Faustyna, „*nebylo by reptání, rozhořčení, pomluv, klepů, nebyla by porušována láska k bližnímu, zkrátka zaniklo by mnoho chyb. Mlčící ústa jsou čisté zlato a svědčí o vnitřní svatosti.*“ (Deníček, 552)

Z *Vítězstvo Srdca* 127/2019 přeložil -dd- (Redakčně upraveno)

Média používejte uvědoměle

Varování před rutinou a otupělostí

Sám jsem po desítky let činnosti v oblasti médií sledoval pozorně jejich vývoj. Jaké změny! Jednak k lepšímu, protože mnohotvárnost výrazových možností stoupala, a také k horšímu, protože enormně vzrostlo pokušení k chybnému chování.

Je to nejprve jev otupělosti. Teprve nedávno mi moje žena sdělila, že slyšela v autě krátké zprávy. Mezi jinými hlášeními byla zpráva o zřícení jednoho muže z výšky osmi metrů s následkem smrti. Byla šokována. Proč? Kvůli obvyklému, nezúčastněnému tónu, jímž bylo přečteno hlášení, které pak průběžně přešlo ve stejně neutrálně přečtenou zprávu o počasí.

Tak se stalo úmrtí jednoho člověka bezvýznamnou událostí, nezajímavým hlášením. Bezděčně se posluchač zeptá: Jenom jeden mrtvý? To nestojí za řeč! To jsme zvyklí na silnější tabák – zřícení mostu v Janově, strašné lesní požáry v Braniborsku nebo v Řecku...

Otupělost nastává také přemírou konzumu filmů a elektronických médií. Zvláště je nápadné, když se díváme na starý, kdysi veselý film. Často vyláká takový film dnes u diváka úsměv u scén, u nichž se dříve divák smál, až se za břicho popadal. Stejně je to u krimi, zobrazování násilí, zamilovaných scén – vždyc-

ky musí být dávka vystupňována, protože konzument už skoro všechno viděl. A bude zvýšena a konzument si zvykne na nejstrašnější vyličení. Na nejkruťější skutky násilí, skandální sexuální scény.

Když médium zatemňuje pohled na bližního...

To vede k dalšímu pozorování: Masmédia odvádějí naši pozornost do dálky. Budeme informováni o každém trapasu prezidenta Donalda Trumpa – s potutelným podtónem, dozvíme se v talk-show o výtředním životě nejrůznějších celebrit, budeme zavedeni skrytými kamerami do třpytivého světa prominentů... Všechno toto nemá nic společného s našim všedním životem, podporuje ale voyeurismus, zvidavost po choulostivých

Obhajoba čtení

Když někdo čte, může v každém okamžiku četbu přerušit, nějakou větu si znovu přečíst, hledat smysl nějakého slova, utvořit si více či méně rychle úsudek. Co se těchto možností týká, mají rádio a televize jeden společný znak: naši závislost během času vysílání.

Každé vysílání má tu vlastnost, že je nepřetržitě. (Neuvažuji o reklamních vsuvkách...) Kdyby to byly jenom zvuky, není možno nechat opakovat ani jednu větu, ani přezkoumat smysl slova.

Po celé hodiny jsou to série myšlenek, je to sled vášní, strachů, návalů nadšení, které se usazují do nejintimnějších míst, na místo našich vlastních vnitřních hnutí. Po většinu času můžeme od toho všeho skutečně upustit. Kde k tomu dochází vícehodinovým sledováním nebo poslechem v průběhu dne, bude obsazena naše vnitřní schopnost tvoření a reflexe.

Když si na to člověk zvykl, vytváří se témata naší zábavy jako barvy chameleona. Pomalu už se neví, jestli to,

o čem se mluví, pochází od nás nebo nám bylo vtisknuto. Je zde ohrožena naše svoboda přemýšlení – už kvůli vynaloženému času. Zmizí dokonce zvyk přemýšlet, nejdříve o jednotlivých bodech, potom o celých okruzích témat. Nežřídka je ohrožena naše duchovní svoboda.

Marcel Clément

Výňatek z „L'Homme nouveau“
(18. 1. 1998)

Z *VISION* 2000 – 5/2018 přeložil -mp-

Lékař, gentleman a obránce nenarozeného života

Před 20 lety zemřel zakladatel Hnutí Pro život MUDr. Zdeněk Hejl

Město Polná na Vysočině je známé u české veřejnosti především jako dějiště tzv. hilsneriády. Roku 1899 byl obviněn místní žid Leopold Hilsner z údajné rituální vraždy katolické dívky Anežky Hružové, což tenkrát vyvolalo mnoho kontroverzí a politických bojů. Málokdo ale ví, že tato obec se zapsala do novodobé historie i jinou osobností, která zemřela o sto let později. Jedná se o lékaře a zakladatele českého *Hnutí Pro život*, polenského rodáka a praktikujícího katolika, **MUDr. Zdeňka Hejla (1920–1999)**.

Jako student medicíny byl postižen nacistickým uzavřením českých vysokých škol. Za okupace prošel vězením gestapa, po osvobození dokončil studium medicíny a působil na Jihlavsku jako praktický lékař. Stal se odborníkem na tzv. chromobiologii (zkoumání periodických rytmů v lidském organismu ve vztahu ke zdravotnímu stavu pacienta). Byl prakti-

umělý potrat, dr. Hejl se netajil svým nesouhlasem a sklídl za to výhrůžky od Státní bezpečnosti. Ve volnějším roce 1968 napsal v prosinci dopis na ministerstvo zdravotnictví, který spolupodepsala většina jihlavských lékařů. Požadoval v něm legislativní zákaz zabíjení nenarozených dětí – neúspěšně.

V období před rokem 1989 využíval dr. Hejl tehdejších místních organizací Československé strany lidové k propagaci svých postojů na obranu nenarozeného života, předmanželské pohlavní čistoty a proti antikoncepci ve smyslu encykliky papeže Pavla VI. *Humanae vitae*. Psal o tom i do samizdatového katolického časopisu *Obzory*, který vydával známý moravský disident a obránce náboženské svobody Augustin Navrátil.

Po rozpadu komunismu dr. Hejl v 90. letech naplno rozvinul svoji osvětovou aktivitu na obranu nenarozených, spolupracoval i se zahraničními organiza-

šel o potratu jakožto zlu i na půdě Poslanecké sněmovny ČR. Mnoho žen se nakonec rozhodlo nejít na „zákrok“ právě po rozhovoru s ním.

Byl také zakládajícím členem *Výboru na obranu rodičovských práv* (dnes *Aliance pro rodinu*). Angažoval se též v katolické tělovýchovné organizaci *Orel*, kterou pomáhal po komunistické perzekuci obnovovat. Zemřel roku 1999 a byl pohřben v rodné Polně.

V sobotu 11. května 2019 se konala v polenském farním chrámu, na hřbitově a posléze v místním Lidovém domě vzpomínková akce u příležitosti 20 let od jeho smrti. Díky za skvělou organizaci náleží polenskému děkanství a českému *Hnutí Pro život*. Mši svatou celebroidal pražský arcibiskup kardinál Dominik Duka, který ve svém kázání mimo jiné upozornil na věrnost dr. Hejla katolickým mravním principům, jež vyplývají z přirozeného mravního zákona. Poznamenal, že kdyby tento kodex lidé brali vážně, nebylo by zapotřebí tak složité legislativy, jakou prezentuje současný právní systém, obsahující tisíce zákonů. Poté otec kardinál odpovídal na četné dotazy týkající se církevní současnosti.

V diskuzi též řada účastníků, hlavně bývalých spolupracovníků, vzpomínala na své osobní zkušenosti s dr. Hejlem. Vystoupili mimo jiné prezident *Hnutí Pro život* Radim Ucháč, viceprezidentka Zdeňka Rybová, bývalý poslanec KDU-ČSL Jiří Karas, předsedkyně *Aliance pro rodinu* Jana Jočová, bývalý provinciál minoritů P. Bogdan Sikora, MUDr. František Matušína a několik hostů ze Slovenska, lékařů, kteří patřili k osobním přátelům dr. Hejla.

Ve vystoupení diskutujících několikrát zaznělo, že dr. Hejl byl svým chováním skutečný gentleman. Uměl působit na druhé především svým vybraným chováním, klidem a laskavostí, s jakou předkládal potřebné argumenty. Modlíme se za spásu duše tohoto ušlechtilého bojovníka za právo na život těch nejbezbrannějších, aby mu všemohoucí Pán za to za všechno poskytl tu nejlepší odměnu, jakou svět nikdy nemůže dát.

kujícím katolíkem, proto navzdory svým úžasným vědomostem nemohl za komunistické éry počítat s žádnou kariérou ve svém oboru.

Naopak se dostával čím dál častěji do konfliktu s režimem pro svoji obranu nenarozeného života. Když roku 1957 byl v tehdejším Československu legalizován

cemi stejného zaměření. Roku 1992 založil v České republice *Hnutí Pro život* s trojím cílem: prosazovat legislativní změny zabraňující potratům; přednášet, publikovat a předkládat argumenty ve prospěch dětí v mateřském lůně; a pomáhat kvalifikovaným poradenstvím i jinými aktivitami těhotným ženám v tísní. Dr. Hejl předná-

PRO KATECHEZI DĚTÍ OD 3 LET • Pavel Nebojsa - Doron • Brož., 120x120 mm, křídový papír, 24 stran, 35 Kč

DESATERO PŘIKÁZÁNÍ • PŘÍBĚH ZE STARÉHO ZÁKONA

Vypráví Susanne Brandt a Klaus-Uwe Nommensen • Ilustrace Petra Lefin • Přeložil Štěpán Sirovátka • Redakce Ondřej Bakeš

Boží lid může konečně zapomenout na těžké časy v Egyptě. Pro život na svobodě jsou ale potřeba pravidla. Knížka neobsahuje znění Desatera, nýbrž podává v několika větách jeho obsah.

JOSEF A JEHO BRATŘI • PŘÍBĚH ZE STARÉHO ZÁKONA

Vypráví Susanne Brandt a Klaus-Uwe Nommensen • Ilustrace Petra Lefin • Přeložil Štěpán Sirovátka • Redakce Ondřej Bakeš

Jákob má dvanáct synů a je na ně hrdý. Ale nejmladšího z nich, Josefa, má nejraději. Toho si všimají i Josefovi bratři a Josef tak zas a znovu budí mezi svými bratry závist. Jednoho dne však Josef zmizí.

MUDRCI Z VÝCHODU • PŘÍBĚH Z NOVÉHO ZÁKONA

Vypráví Susanne Brandt a Klaus-Uwe Nommensen • Ilustrace Petra Lefin • Přeložil Štěpán Sirovátka • Redakce Ondřej Bakeš

Příběh prvních Vánoc z pohledu mudrců z Východu. Tři králové putují za záhadnou hvězdou, která je dovede do Betléma k novorozenému Ježíškovi.

PAVEL APOŠTOLEM • PŘÍBĚH Z NOVÉHO ZÁKONA

Vypráví Klaus-Uwe Nommensen • Ilustrace Petra Lefin • Přeložil Štěpán Sirovátka • Redakce Ondřej Bakeš

Saul se velice zlobí na novou skupinu křesťanů. Chce udělat všechno pro to, aby přestali dál šířit svoje poselství. Myslí si, že zrazují víru Božího lidu. Jednou Saul cestuje do Damašku. Ale to, co se mu přihodí cestou, změní celý jeho život...

PETRŮV PŘÍBĚH • PŘÍBĚH Z NOVÉHO ZÁKONA

Vypráví Klaus-Uwe Nommensen • Ilustrace Petra Lefin • Přeložil Štěpán Sirovátka • Redakce Ondřej Bakeš

Ježíš je Petrův nejlepší přítel. Petr ho obdivuje a také by chtěl být takový jako on. Když Ježíš vypráví lidem o Bohu, Petr se v duchu raduje. Petr má ale občas strach. Přesto, díky svému přátelství s Ježíšem, nakonec překoná sám sebe.

SVATÝ MARTIN

Vypráví Esther Hebert a Gesa Rensmann • Ilustrace Mile Penava • Přeložil Štěpán Sirovátka • Redakce Ondřej Bakeš

Jednoduché texty a vyprávějící obrázky nabízejí základní informace ze života všem dobře známého světce.

SVATBA V KÁNĚ • PŘÍBĚH Z NOVÉHO ZÁKONA PODLE JANA 2,1-11

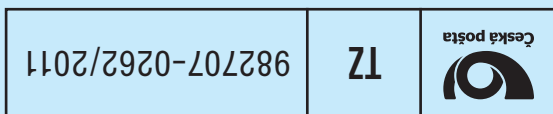
Vypráví Martina Groß • Ilustrace Petra Lefin • Přeložil Štěpán Sirovátka • Redakce Ondřej Bakeš

Míra a Tobiáš mají svatbu a pořádají velkou slavnost. Pozvání přijali i Ježíš a jeho matka. Všichni jsou veselí, vypravují, tančí a hodují. Najednou dojde k velké nepříjemnosti, která může celou slavnost pokazit. Maria je ale přesvědčena, že Ježíš dokáže pomoci.

Naše prodejna v Olomouci na Dolním náměstí 24 je otevřena také v sobotu v době od 8 do 12 hodin.

Objednávky knih - tel. 587 405 431 • Administrace a inzerce týdeníku Světlo - tel./fax 585 222 803 • Matice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 771 11 Olomouc 1, e-mail: knihy@maticecm.cz • Kompletní nabídku knižní produkce MCM naleznete na internetové adrese www.maticecm.cz

Matice cyrilometodějská s. r. o.
Dolní nám. 24
771 11 Olomouc 1